

[Jørgen Estrup]

kan jo godt spørge sig selv, om det gør den kinesiske politik på området troværdig, og derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, hvornår man i så fald fra kinesisk side vil underskrive ikkespredningstraktaten, og hvad man fra bl.a. den danske regerings side har tænkt sig at gøre for at sikre, at kineserne faktisk lever op til det, som er indholdet af ikkespredningsaftalen, nemlig at man ikke eksporterer atomvåbentechnologi, og at man altså afholder sig fra en destabiliserende udenrigspolitisk indsats.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det første spørgsmål stillede hr. Jørgen Estrup jo til sig selv, så dér er jeg sikker på, at han får et klogt og fyldestgørende svar. Hvad det andet angår, kan jeg sige, at vi selvfølgelig håber, at man snarest muligt vil have tilvejebragt det lovgivningsmæssige grundlag for underskrivelse af ikkespredningstraktaten, og i det øjeblik det er sket, vil den danske regering selvsagt sammen med andre underskrivende lande følge de regler, der er indeholdt i denne traktat, med henblik på at sikre, at alle traktatunderskrivere lever op til traktatens indhold.

Jørgen Estrup (RV):

Uanset om udenrigsministeren mener, jeg stiller spørgsmål til mig selv, vil jeg i hvert fald gerne formulere dem én gang til til udenrigsministeren, når udenrigsministeren ikke mente, det var rimeligt at besvare mit andet spørgsmål, nemlig hvad den danske regering havde tænkt sig at gøre.

Jeg synes jo, det må være interessant fra dansk side at sikre sig, at der ikke her er tale om det, som udenrigsministeren selv i en række sammenhænge har sagt var uacceptabelt for et uland – og Kina er jo et uland – nemlig at man investerede penge i atomvåbentechnologi, og da slet ikke om spredning af den.

Derfor vil jeg dels gerne spørge endnu en gang: Hvad har den danske regering tænkt sig at gøre for at sikre sig, at Kina ikke går ind i en sådan spredning af atomvåbentechnologi? Og dernæst, om det er tænkeligt, at man fra dansk side kunne overveje en genoptagelse af bistandssamarbejdet, så længe der ikke er klarhed om dette spørgsmål.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til ministeren, om han vil indrømme – eller rettere sagt, om han vil bekræfte – at det officielle besøg, som Kina har foretaget ikke blot i Iran, men også i Pakistan, sammen med den kritik, der har været rejst mod Kina, har bevirket, at Kina nu for første gang har indrømmet, at man rent faktisk eksporterer, som det udtrykkes, nuklear viden og hjælp til sådan viden til både Pakistan og Iran, og at man samtidig har lavet en større handel med missiler, der kan fremføre atomvåben. I hvert fald er det nu bevist, at det allerede sker til Pakistan; man forventer, at det også sker til Iran. Er det noget, som ministeren kan bekræfte her?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hvad angår fru Annette Justs spørgsmål, må jeg henvise til mit første svar på hr. Jørgen Estrups spørgsmål. Jeg er ikke i stand til at gå mere i dybden, end jeg gjorde dér.

Hvad angår hr. Jørgen Estrups opfølgende spørgsmål, har jeg allerede svaret. Jeg har sagt, at så snart Kina har skrevet under på ikkespredningsaftalen, rummer denne aftale, denne traktat, en række regler, som kan anvendes af de underskrivende lande for at sikre, at den bliver overholdt. Og det er klart, at den danske regering da – sammen med andre, går jeg ud fra – vil udnytte de regler til at sikre, at den bliver overholdt.

Hvordan det i givet fald må spille sammen med en eventuel senere genoptagelse af bistandssamarbejdet med Kina, synes jeg det er for tidligt at svare på.

Jørgen Estrup (RV):

Det vil jeg i hvert fald opfatte som et tilsagn fra udenrigsministeren og, at vi vender tilbage til dette spørgsmål, om at vi kan imødesee en orientering i Udenrigsudvalget eller på anden måde om, hvordan de kinesiske myndigheder rent faktisk reagerer på sådanne danske henstillinger om at sikre en underskrift på ikkespredningsaftalen.

Jeg vil samtidig gerne spørge udenrigsministeren, om vi kan forvente, at der i denne sammenhæng ikke vil blive taget specielle hensyn til danske erhvervsinteresser, men at man kun vil interessere sig for at sætte fokus på spørgsmålet om, at aftalen bliver underskrevet.